לולה], ג) [גירסת הערוך לווא ועי לעיל נו. בגמ׳ ובפירש"י שם ד"ה לאוי

וכו׳ וע"ע לקמן קיא. ולוו

שסן, ד) כלים פכ"ו מ"ג,

בסק ז) כנט כני נוגן ה) יש כאן עירבוב לשון בגירסת המשנה שהביאו

רש"י ורשב"ם דשם משנה

ב' אימא העור ה' על ה' והמפץ ו' על ו' וכמו שהביאו רש"י סוכה טו.

באפנו לש פופא פו. ד"ה אע"פ ול"ע, ו) [ל"ע שפרי ל"א זה ממש כפרי

הראשוון, ז) ונדרים נג:ן,

ה) [כלים פכ"ז מ"ב ושם איתא: העור חמשה על

חמשה המפץ ששה על

ששה. וליתא שם המחצלתו.

ט) [דף פו.],

הגהות הב״ה

(h) רש"י ד"ה אדחנני ואחנינכי לא אתיתי לגו:

ואסיקנא כל דקפיד קפדי בהדיה. שני ביצים שני אגוזים שני קשואים ודבר אחר הלכה למשה . (ד"א) [כולהו זוגי] משום ר"א שלא נתפרש. ההוא דגרשה לדביתהו ואזלא ואנסבא לחנואה שהוא רגיל בעלה קדמאה למשתי כו׳. קערות וכוסות אין משום זוגות, זה כל שגמרו בידי שמים חיישינז. כגוז פירות וריצים. נמרו רידי אדם תרי דשכרא וחד דחמרא (לא) מצטרף [תרי דחמרי וחד דשכרא לא מצטרף] וסימנר כדתנז כל המחובר . לו ומז החמור ממנוז הרי ממנו כמו השכר טהור. בולי עלמא חרי אחרא

משום מעשה דרבה בר

נחמני ופיר׳ בפרק השוכר.

איבדור תבלוניירי. יהו מפוזרין תבלין שלכם: פרחיה זיקא למוריקא הדתה דנקטיתו. ישה הרוח הותו בושם חדש שהתן הוחזות בידכן לכשף בו: אדחנני וחננכי לא אחיתי לגו. כל זמן שחסו עלי מן השמים

ואני חסתי על עלמי ואתן חסתן עלי לא באתי ביניכם: השתא דאתיתי לגו קרחנני וחננכי. השתח שבחתי ביניכם יודע אני שנתקררו עלי רחמיכם וגם רחמי נתהררו שלא חסתי על עלמי. י ל״א גרסי׳ חרי חמימי בדיקולי בזייא לואה רותחת בסלים קרועין יהא לפומייכו נשי חרשייתא אותן חרי יהא מזונות לפיכם כשפניות בתשובות הגאונים: קפיד ארושמא דחביתא. כשמוכרים יין חוקקין פגימות בחבית למספר האיפות וקפיד עלייהו שלא ילאו בזוגות: כל דקפיד. יותר מדאי קפדי בהדיה השדים להזיקו ודלא קפיד כ"כ לא קפדי בהדיה להזיקו ומיהו למיחש מיבעי אפילו מאן דלא קפיד דלא קפדינן בהדיה דאי תימא דלא הפדי בהדיה כלל א"כ זוגות למה נזכרו בגמרא כך היה להם לחכמים לומר לא יזהר אדם בזוגות דלא ליקפדו בהדיה: וד"ה. עדיין יש פרי חחד שמקפידין בזוגותיו הלכה למשה מסיני דמוקי: והא דאמרת לעיל עשרה אין בהן משום זוגות. ה"מ היכא דליכא נשים כשפניות: גם ביה. פגע בו. ל"א הבין בו שהיה מסוכן: אול חבקיה לדקלת. מתוך חולי ודחגה נסמך עליו: ה״ג לווח דיקלא ופקע בו. והדקל יבש מכח הכשפים: קערות. אם אכל שתי קערות תבשיל: גמרו בידי שמים. חיישינן דההוא דבר אחר דגזרו בשבילו כל זוגות גמרו בידי שמים הוי פירות וכל דדמי ליה: חנות אין בה משום זוגות. אם שתה בשתי חנויות לא אמרי׳ כשני כוסות דמי. לשון אחר ועיקר חנות השותה בו זוגות לא קפדי מזיקין עליה דלאו קביעותא היא וההוא עובדא דלעיל דההוא גברא דשתה בחנות כשפים שאני שעשתה לו גרושתו: אורה אין בו משום זוגות. דאינו יודע אם ישקוהו עוד הלכך אכל כסא הוה ליה כנמלך: אשה. שאינה חשובה כאורח דמיא דאינה קבועה לשתות: אספרגום. בלשון פרסי קורין לכרוב אספרגום וזהו ששנינוי הנודר מן הכרוב אסור באספרגוס ומשקין הוא שעושין מכרוב ומיין ורגילין היו לשתותו בכל בוקר לרפואה קודם אכילה והלכך מלטרף לטובה ולא לרעה דמידי דרפואה הוא: לטובה. אם שתה שנים ושתה זה שלישי מנטרף לאפוקי מזוגות: לרעה. אם

שתה א' ווה שני לא ינטרף לראשון:

איבדור תבלונייכי פרחא זיקא למוריקא חדתא דנקטיתו נשים כשפניות אדחנני וחננכי לא אתיתי לגו השתא דאתיתי לגו קרחנני וחננכי במערבא לא קפדי אזוגי רב דימי מנהרדעא קפיד אפילו ארושמא דחביתא הוה עובדא ופקע חביתא כללא דמילתא כל דקפיד קפדי בהדיה ודלא קפיד לא קפדי בהדיה ומיהו למיחש מיבעי כי אתא רב דימי אמר שתי סלמיחש ביצים ושתי אגוזין שתי קישואין ודבר אחר הלכה למשה מסיני ומסתפקא להו לרבנן מאי ניהו דבר אחר וגזור רבנן בכולהו זוגי משום דבר אחר והא דאמרן עשרה תמניא שיתא ארבעה אין בהן משום זוגי לא אמרן אלא לענין מזיקין אבל לענין כשפים אפילו טובא נמי חיישינן כי הא דההוא גברא דגרשה לדביתהו ◊(אזיל) אינסבה לחנואה כל יומא הוה אזיל ושתי חמרא הוה קא עבדא ליה כשפים ולא קא מהניא לה ביה משום דהוה מזדהר בנפשיה בזוגא יומא חד אשתי מובא ולא הוה ידע כמה שתי עד שיתסר הוה צייל ואיזדהר בנפשיה מכאן ואילך לא הוה צייל ולא איזדהר בנפשיה אפיקתיה בזוגא כי הוה אזיל גם ביה ההוא מייעא א"ל גברא קטילא הוא ראזיל הכא אזיל חבקיה לדיקלא יצווח דיקלא ופקע הוא אמר רב עוירא קערות וככרות אין בהם משום זוגות כללא דמילתא כל שגמרו בידי אדם אין בהן משום זוגות גמרו בידי שמים במילי מיני דמיכל חיישינן חנות אין בהן משום זוגות נמלך אין בהן משום זוגות אורח אין בו משום זוגות אשה אין בה משום זוגות ואי אשה חשובה חיישינן אמר רב חיננא בריה דרבי יהושע איספרגום מצמרף למובה ואין מצמרף לרעה אמר רבינא משמיה דרבא זוגי לחומרא ואמרי ליה זוגי לקולא אמר רב יוסף תרי דחמרא וחד דשיכרא לא מצמרף תרי דשיכרא וחד דחמרא מצמרף וסימניך יוה הכלל כל המחובר לו מן החמור ממנו שמא מן הקל ממנו מהור אמר רב נחמן אמר רב תרי קמא תכא וחד אתכא מצמרפי חד מקמי

איבדור תבלוניירי. יהו מפוזרים תבלין שלכם: פרחיה זיקא למוריקא הדתה דנקטיםו. ישה הרוח אותו כרכום חדש שאתן אוחזות בידכן לכשף בו: הדהנני והחנכרי לה (ה) החי לגו. כל זמן שחסו עלי מן השמים ואני חסתי על עלמי ואתם חסתם על ביאתי לא באתי ביניכם: והשתא דחתיתי לגו קרחנני וחננכי. הואיל

ובאתי ביניכם יודע אני שנתקררו רחמיכן מעלי וגם רחמי נתקררו שלא חסתי על עלמי: קפיד ארושמא דחביתא. כשמוכרין יין חוקקין פגימות הרבה בחבית למספר האיפות וקפיד עלייהו רב דימי שלא יניחום בזוגות וילאו: וד"א. יש פרי אחד שמקפידין בווגותיו: והא דאמרן לעיל עשרה ממניה כו' הין בהן משום זוגות. ה"מ היכא דליכא כשפים נשים כשפניות: גם ביה. פגע בו: ה"ג פקע הוא ולווח דקלא. יבש הדקל מכח כשפים: קערות. חם חכל שתי קערות: חנות אין כה משום ווגות. אם שתה בשתי חנויות לא אמרינן כשתי כוסות דמי. לשון אחר חנות השותה בה זוגות לא קפדי מזיקין עלה דלאו קביעותא היא וההוא עובדא דלעיל כשפים שאני: איספרגום. משקין לשתות קודם אכילתו בבוקר: זוגי לחומרא. אם אינו יודע אם שתה זוגות אם לאו ישתה דאם שתה זוגות הואיל ודעתו ללרפן מלטרפין לטובה ואם לא שתה זוגות נמלך הוא ואין מלטרפות לרעה: ואמרי לה זוגי לקולא. שלא ישתה דכיון דשתי גלי דעתיה דקפיד אזוגות ואי מעיקרא לאו בזוגות קאי והשתא שתי הוה מלטרפי להו וקפדי להו בהדיה: כל המחובר לו. גבי טומאות קאי דתנן (כלים פכ"ז ה) מ"ב) מפך חמשה על חמשה מחללת ששה על ששה והכי קאמר אם יש מחצלת חמשה ואינו מקבל טומאה וטפח מפץ מחובר לו הואיל וחמור הימנו מצטרף לו ומקבל טומאה אבל אם מפץ ארבעה וטפח מחצלת מחובר לו הואיל וקל הוא ממנו אין מלטרף לו: ה"ג אמר רב נחמן תרי מקמי תכא וחדא אתכא מלטרפי חד מקמי סכא וסרסי אסכא לא מלטרפי. הואיל ושתי אתכא זוגות לא מהני ליה לירוף: ודר"ע. אפילו רב משרשיא תרתי אתכא וחד בתר תכא

לא מלטרפי: משום מעשה דרבה בר

נחמני. דאלרכינהו לאהדורי תכא

קמיה בב"מ בהשוכר את הפועלים

(דף פו.): כל המוג. אם שתה יין

תכא ותרי אתכא לא מצמרפין מתקיף לה מזוג ואח"כ שתה משקה אחר המזוג רב משרשיא אמו אנן לתקוני תכא קא בעינן מצטרף בין לטובה בין לרעה: לתקוני גברא בעינן וגברא קא מיתקן וקאי חוד (אלא א"ר משרשיא) דכולי עלמא תרי אתכא וחד לבתר תכא לא מצמרפי כי

זוגי לחומרת. אם אינו יודע אם שתה זוגות אם לאו ישתה ואם שתה זוגות הואיל ודעתו ללרפן מלטרפין לטובה ואם לא שתה זוגות נמלך ואינו מלטרף לרעה: ואמרי לה זוגי לקולא. שלא ישתה דכיון דשתי גלי אדעתיה דקפיד אזוגות ואי מעיקרא לא בזוגות הוה קאי והשתא שתי מצטרפי להו בהדי הדדי הלכך לא ישתה דאפילו אי בזוגות הוה קאי דילמא כיון דלא קפיד לא קפדי בהדיה: כל המחובר לו. גבי טומאות קאי דתנום מכץ חמשה על חמשה מחללת ששה על ששה וה"ק אם יש מחללת חמשה ואינו מקבל טומאה וטפח ממפץ מחובר לו הואיל וחמור ממנו מלטרף לו ומקבל טומאה אבל אם יש מפץ ארבעה וטפח מחללם מחובר לו הואיל וקל ממנו אין מצטרף לו. הכא נמי הואיל ושמי מרי שיכרא והדר שמי חד חמרא מצטרף להם הואיל וחשוב יותר: ה"ג אמר רב נחמן סרי מקמי סכא וחד אסכא מצערפין חד מקמי סכא וסרי אסכא לא מצערפי. הואיל ושתי אחכא זוגות לא מהני ליה צירוף: ודכ"ע. אפי׳ לרב משרשיא תרי אתכא וחד בתר תכא לא מלטרפי משום מעשה דרבה בר נחמני דאלרכינהו תכא לאהדורי קמיה בב״מ בהשוכר את הפועלים™ דאי חד דבתר תכא מצטרף לתרי דתכא לישקינהו כוס שלישי בתר תכא בלא אהדורי תכא: כל המזוג אם שתה יין מזוג ואח"כ שתה משקה מזוג אחר המזוג מצטרף בין לרעה בין לטובה דכיון דתרווייהו מזוגין נינהו כמין אחד חשיבי ומצטרפי:

ההיא מעשה דרבה בר נחמני אמר רב יהודה אמר שמואל כל המזוג מצמרף